

אמא אופיר קיים

ובשגרירות פולין הורד הדגל לחצי התורן...

אמא, יש ילדים שאמא שלהם רופאה,

יש ילדים שאמא שלהם חולה.

יש ילדים שאמא שלהם מזכירה

יש ילדים שאמא שלהם מנהלת בכירה.

ואילו את, אמא שלנו, קיבלת את התפקיד החשוב מכל: שרת הנת"נה.

מיום שנולדנו ועד היום בו עצמת את עיניך בפעם האחרונה היית כולך מאגר בלתי נדלה של עשייה ונתינה. לכולם אומרת "כן" ובלי לחשוב פעמיים. אם זה להכין כיבוד לאירוע או ללוות חולה מהקיבוץ לירושלים. אופה עוגות (ועוד איזה עוגות!), מגלגלת בצק ומכבדת את כל השכנות.

אמא ל-2 ילדים וסבתא לעשרות נכדים ונכדות. סבתא לרז, זיו ובר שכל כך אהבת והתגאית בהם – גם אם מרחוק. סבתא ל"יהלומים שלי" (כך קראת להם) תומר ונטע שכל כך שמחת לקבלם ולחבקם בביתך או על המדרכות, וסבתא לעוד נכדים ונכדות שנאספו על מפתן ביתך שכולו נתינה. עלווה, אילם ושלילה (של מיכל וגיא), ניצן, ניב וגיא (של אורנה ודרור) או שחר, עדי וגיא של דני וארינה ז"ל. הנכדים של ניצה ושמוליק שראו בך סבתא שנייה שמחלקת עוגיות ביד נדיבה, או הנכדים של עדה ואברהמיק שלקחת לסיבובים עם הקלנועית ברחבי הקיבוץ והשכונה החדשה. לכל אחד נותנת הרגשה כאילו הוא החשוב מכולם ולכל אחת מעניקה חיבוק, כאילו את מלכת העולם.

ביתך הצנוע בקיבוץ תמיד היה אבן שואבת לכל החברים שאספת במעלה הדרך. בית פתוח, לב רחב – בו כל אחד מצא ערך. אמנם זהו יום עצוב, והגעגוע כבר מבצבץ מעבר לפינה.

אנחנו נוכל לו אמא, בזכותך – שרת הנת"נה.

אנחנו אוהבים אותך, מודים לך וגאים על מי שהיית עבורנו לעולם וכמו שתמיד אמרת, עם אצבע מונפת וחיוך מתגלגל – "קיים".

ואני לא יכול לסיים את הפרידה בלי מילה טובה והודיה לעשרות אנשים שחיבקו את אמא בחודשים ובימים האחרונים, ונתנו לה (ולנו) את הזכות להיפרד בדרך שבה היא בחרה – בקיבוץ שלה שהיה בשר

מבשרה מיום הולדתה עד יום מותה, בביתה שלה שכה אהבה, ובמיטה שלה שבה נשמה את נשימתה האחרונה ועלתה השמימה שלוה ורגועה.

תודה לדודה שרה בר היקרה שליוותה את אמא בבתי החולים ובהתמודדות עם המחלה הנוראה.

תודה לכל החברות המופלאות – ובראשן ברכה האהובה מלכת העולם, ניצה, עדה, עפרה, שרה"ל שרון, ראלי, אירית גל, איסי, תמי, חיה, רוחל"ה אמיתי, רוחל"ה כהן, אסתי ועוד עשרות רבות שהייתן כאן איתה ובשבילה..

תודה לך אורנה, שהיית יותר מבת עבורה.

ותודה לך אודי האהובה – על כל העזרה בתקופה הקשה ועד הפרידה העצובה. אנחנו נפרדים באהבה, בהודיה ובגאווה

אמא, סבתא, חברה – שרת הנתינה